Ч. 256. Вторoк 24 (11) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·8)
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Наради міністрів. — Бумель в Празї. — Збросня Сербії. — Справи балканьскі. — З хіньскої держави.

Вчера радила у Відни спільна рада міністрів під проводом міністра справ заграничних бар. Еренталя через три години. По обширнім поясненю бар. Еренталя о політичнім і політично-торговельнім положеню на Балкані, рада міністрів ухвалила: 1) Предложити угоду торговельну з Сербією ще сего року обом парляментам до залагодженя; — 2) розпочати в перших днях січня слідуючого року наново переговори з Румунією в справі угоди торговельної. Крім того установила рада міністрів концесиї, які мають бути признані Румунії в справі її жадань що до уступки в справі угоди ветеринарийної. — 3) Висказано гадку, що пожаданою єсть торговельно тарифова угода з Болгариєю і постановлено розпочати в тій справі переговори з Болгариєю в січни слідуючого року. — Що до бойкоту австрийских товарів в Туреччині подав бар. Еренталь до відомости дипломатичні кроки, які поробив в сій справі в Туреччині і висказав надію, що кроки тоті доведуть небавком до успішного висліду. Що же до політичного положеня на Балкані висказано гадку, що нині нема обави нарушеня мира.

Завтра,ві второк, відбуде ся рада кабінетова, на котрій буде уложений зміст проґрами, яку президент кабінету бар. Бінерт предложить іменем правительства на першім засіданю палати послів дня 26 с. м. В своїй заяві зазначить бар. Бінерт, що теперішне правительство єсть провізоричне і що Корона привязує до того велику вагу, щоби всі парляментарні партиї сполучили ся згідно в цїли утвореня парляментарного кабінету. Палата послів відбуде сего тиждня два засіданя, а то в четвер і пятницю.

Чехи з Німцями деруть ся як малі діти о що? — о „бумель", безглуздий прохід німецких студентів по місті. Вчера іза такого „бумля" знов мало що не прийшло до кровавих подій. Німецкі студенти, котрим здає ся, що они своїм проходом по місті в своїх буршацких відзнаках доказують Господь знає що мудрого і патріотичного, прямо визивали Чехів а внаслідок того приходило тут і там до бійок, підчас котрих полиция арештувала богато демонстрантів. В однім місци на Прикопах ческа товпа обступила була зі всїх боків громадку німецких студентів, зложену з яких 30 осіб, а ті побачивши грозячу їм небезпечність почали верещати і кликати на поміч. Надбігла зараз полиция і розігнала товпу та увільнила студентів. Остаточно мусїла полиция разом з жандармериєю розігнати товпу і зробити порядок та обсадила всі улиці, що ведуть на Прикопи.

Як звістно, заявив був сербский президент міністрів на представленя заграничних держав, що Сербія не зброїть ся. На то військові власти австрийскі, котрі очевидно мають добру інформацию о военних рухах в Сербії відповідають як слідує: Зараз по оголошеню анексиї Босни і Герцеґовини резервістів покликаних на маневри не розпущено домів, але заступлено резервістами першого покликаня. В той спосіб сила кождої компаниї збільшила ся до 80 — 100 вояків, підчас коли в нормальнім станї має 30 до 50 вояків. Пізнійше змобілізовано резервістів другого покликаня. Резервістів третого покликаня, що правда, не змобілізовано, але казано їм заосмотрити ся в нову обув, тепле біле і не зміняти місця побуту. Після всеї імовірности нове узброєнє сербскої артилериї єсть вже довершеним фактом. Покликано також резервістів з кавалерийских

---

11)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Підчас мого побуту в столици турецкої держави все щось мене тягнуло до старої церкви сьв. Ірини, що стоїть недалеко софійскої мошеї. Церков тота, ще від тої пори, як Турки здобули Константинополь, служила за склад оружия, а вступ до неї був з давен давна заказаний. Говорено, що там находять ся великі збірки оружия, хоругов, всілякого рода добичі, зброя неоціненої вартости та узброєнє борців з давно минувших часів, а що богато з тих річий попропадало, то і вступ до неї заказано. Інші знов говорили, що Турки переховують там старанно всілляку добичу з давних часів та не хотіли би, щоби хтось о тім знав, бо всі заграничні посли і амбасадори та подорожуючі члени пануючих родів, не дали би спокою, доки би не випросили собі щось важного з тої збірки. Чи так, чи нї, а вступ до церкви сьв. Ірини був заказаний.

Потинкована на жовто, не виглядає ся церков на то, щоби початок її основаня сягав дійстно аж до 4 століття по Хр. В 532 р. підчас ворохобиї обох церковних партий, „зелених" і „синих" против тодішного цісаря Юстиніяна І. згоріла була ся церков подібно як і богато инших будинків, але Юстиніян відбудував її знову. Положена межи мурами палати, була она осідком патріярхату. Та й Турки задля її положеня анї не розвалили її, анї не зробили з неї мошеї, лиш держали в нїй оружиє, щоби на случай потреби люди в палаті могли борзо узброїти ся. Під взглядом архітектонічним єсть се найстарша церков, яка збудована в виді хреста.

Але настали нові часи в Туреччині, а з ними увійшли на найвисші верховодячі становища і нові люди. В Топ-Гане сидить тепер молодий повен сили ґенерал Різа-паша. На що давнїйше потреба би було безконечно богато часу і треба би було порушити амбасадорів і палатових секретарів, а навіть самого султана, та й в такім случаю не знати ще, чи було би одержало ся користну відповідь, то залагоджує ся нині за кілька мінут. — А вже-ж — відповів Різа-паша, усьміхаючись — ідіть та подивіть ся, коли хочете; мій ад'ютант поведе вас туди. — Отже я поїхав через Золотий Ріг і станув там, де виходить султан на беріг в день віддаваня поклону плащеви пророка, на кінци старого Сераю. Я опинив ся там, де сходять ся собою Босфор, Золотий Ріг і море Мармара. Я минув янїчарске дерево і побачив перед собою вхід до церкви сьв. Ірини. Двері були широко отворені, а там стояло вже кількох старших віком офіцирів, що ждали на мою гостину.

Вже в притворі можна було побачити, чого можна сподівати ся в середині церкви. Стіни завішені тут оружием з ріжних часів; але о якімсь впорядкованю після походженя і віку нема й бесіди. Все тут порозвішуване в суміш: давна зброя і новочасні кіраси, дротяні сорочки, карабіни набивані з заду і з переду, топори і пістолети, сталеві шоломи без візирів і мідяні шоломи з носовою ослоною. На двох колодах спочивають дві короткі бронзові пушки, а на них можна добре розпізнати роки 1586 і 1592.

Аж ось отвирають ся двері до середини церкви і нашим очам представляє ся дім Божий, де перед більше як 450 роками правила ся послідний раз християньска служба Божа. Два ряди по чотири стовпи з зеленого порфіру відділяють середний ковчег від бічних а баня спочиває на високім підмурованю. На склепіню за великим престолом видко ще виразно старосьвітску мозаїку а саму середину того склепіня займає великий чорний хрест. Там, де в церкві стоять звичайно лавки, пороблено опирала на карабіни; на сходах, поручах і примурках стоять шоломи і кіраси; на стінах висить всіляка стара зброя уложена симетрично в ріжні фіґури. Дім Божий удержав ся в середині ще зовсім добре і не видко нїгде слідів внутрішного знищеня. Тут все ще стикають ся старі часи з новими. Сьвяті в ріжнобарвній мозаїці з візантийских часів споглядають на оружиє тих, що носили єго того дня, коли прогнали християньских сьвящеників із сеї сьвятинї. Наслідники тих завоєвателів побренькують шаблями по марморових плитах і лагодять ся відновляти державу, щоби взяти знов сильно в руки спадщину по своїх предках, котра їм щораз більше з рук висуває ся.

полків, лиш їх коні, які они самі мають собі привести, суть зовсім нездібні до служби. Всі команди войскові одержали приказ відбувати вправи в стріляню, але при тій нагоді показало ся богато браків. Творене сербских дружин має відбувати ся під надзором войскових властий. Дружини ті покликують до житя відділи повстаньчі, звані в Австриї „ватагами“. Відділи ті в силї 20 до 30 мужа відкомандовано на загрожені пограничні точки. Вздовж Сави і Дунаю уставлено стациї обсервацийні і службу розвідуючу. Місцями зачато сипати шанцї. Крім того власти сербскі закуповують коні і приготовляють все до загальної мобілїзациї.

З Константинополя доносять: В суботу відбуло ся дванайцяте з ряду засїданє турецких і болгарских делеґатів, на котрім обговорювано загальну справу ориєнтальної зелїзницї а відтак справу домен. На слїдуючім засїданю спишуть протокол, який буде містити в собі жаданя Порти і концесиї Болгариї що до кождої точки. Делеґати Порти мають повну надію, що остаточно удасть ся перевести успішно угоду.

Берлиньский „Lokal-Anzeiger“ одержав досить непокоячу, але не конче імовірну вість з Константинополя, після котрої в Призрені і охрестности мала вибухнути революция в обороні системи правлїня. До Скопля машерує, кажуть, 2000 вояків, щоби там позискати собі прихильників для тої контрреволюциї. Ворохобників обурила головно віротерпимість нового правительства супротив християн. Зачувати, що із Скопля вислано сильний відділ войска против ворохобників.

Новинки.

Львів, дня 23-го падолиста 1908

— **Відкликане авдиенций судових.** Президия ц. к. висшого суду краєвого завізвала всї суди, щоби зарядили відкликанє авдиенций судових на день 2 грудня с. р. яко день ювилею 60-лїтного володарства Є. В. Цїсаря, взглядно, щоби на той день не визначали.

— **Цїсарский ювилей в школах у Львові.** Краєва Рада шкільна зарядила, щоби виділові і народні школи у Львові опроводили торжество 60 лїтного цїсарского ювилею після одного пляну. День 2 грудня буде вільний від шкільної науки, а зате відправлять ся для молодїжи богослуженя, почім відбудуть ся торжественні ранки з відповідною програмою.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар іменував директора галицких почт і телеґрафів, радника Двора Ів. Любич Сеферовича, президентом, а титулярного радника Двору і ст. радника почтового, Людвіка Пікора у Львові віцепрезидентом галицкої дирекциї почт і телеґрафів з вчисленем до V кл. ранґи. — П. Намістник яко президент гал. Дирекциї лїсів і домен державних у Львові переніс люстратора лїсів і домен державних Ант. Яворского з Мизуня до Надвірної. — Президия краєв. Дирекциї скарбу іменувала елевів евіденцийних: Стан. Гофмана, Тиміт. Пострыгача, Маєра Рубіна, Зигм. Зайонца, Ар. Ґоттесмана, Казим. Ґромчакевича, Ник. Павликевича, Ант. Голлендера і Авр. Гіршберґа ґеометрами евіденцийними II кл. в XI кл. ранґи.

— **Справи особисті.** Президент ц. к. Галицкої Дирекциї почт і телеграфів, Іван Любич Сеферович, виїхав в дїлах урядових до Відня. Заступство обняв віцепрезидент Людвик Пікор.

— **До рускої ґімназиї у Вижвици** зголосило ся 146 учеників з чого 11 перепало при вступних іспитах. Принятих учеників єсть 134 і одна приватистка. Галичан принято 74, Буковинцїв 60. Після рідної мови: до рускої признало ся 131, до польскої 1, до німецкої 2. Після віроисповіданя єсть православних 62, гр.-кат. 51, рим.-католиків 64, мойсеевого віроісповіданя 17.

— **Школа ім. Шашкевича** у Львові числить в сїм роцї 6 кляс і 300 дїтий. До сеї школи учащають дїти бідних зарібників, котрі в зимі з причини недостачі одягу не можуть ходити до школи. Хто з П. Т. родичів мав би теплі одяги і чоботи, придатні на шкільну молодїж, зволить ласкаво прислати на руки дирекциї школи ул. Скарбківска ч. 26. Дирекция школи збирає також датки на закупно одягів для бідної молодїжи.

— **Заборона** відклиюваня або витинаня значків почтових з пересилкових адрес, з почтових переказів і з переказів почтової щадницї. — Ц. к. галицка Дирекция почт і телеґрафів подає до відомости: На основі розпорядку ц. к. Мінїстерства торговлї з дня 21 жовтня 1908 ч. 35.965 (В. з. д. ч. 225 з 1908 р.) оповіщує ся прилюдно, що не вільно відклиювати анї натинати значки почтової оплати з пересилкових адрес, з почтових переказів і з переказів почтової щадницї. Від тепер не буде видавати ся адресатам посилок, коли з дотичних пересилкових адрес чи з грошевих переказів відклиєно або витято значки почтової оплати а адресати не вернуть тих значків або не заплатять за них їх номінальної вартости. З такими посилками поступить ся так, як з тими, що їх не мож доручити.

— **Дрібні вісти.** Руский театр, котрий тепер перебуває в Стрию, переїде звідтам до Дрогобича, відтак до Самбора і Перемишля а в марті приїде до Львова. — Головою філїї „Просьвіти“ в Стрию вибраний на місце дра Олесницкого о. Остап Нижанковский. — До бережаньскої ради повітової вибрані при доповняючих виборах о. Ом. Король і др. Андр. Чайковский. — Картки з цїсарским портретом доналїплюваня на вікнах замість ілюминациї в день цїсарского ювилею дня 2 грудня с. р. можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові. — Огородники на Знесїню знайшли підчас копаня землї в городах в привезенім зі Львова навозї людску стопу. Звідки взяла ся там стопа, годї знати; звістно лиш то, що та часть навозу, в котрій була стопа, походить з сторін віденьскої казарні у Львові. — В Родатичах згоріли дня 17 с. м. дві загороди селявські.— В Сераєві упав так великий снїг, що трамваї перестали курсувати а дроти телеґрафічні і телефонічні поперериванї. Поїзди приходять зі значним опізненем. — У львівскім маґістратї викрито случайно велику дефравдацию, близших вістий однак брак. — В Ставропигійскій книгарни показали ся так великі непорядки, що усунено касиєрку і виключено від управи того члена, котрий мав догляд над книгарнею.

— **В справі цїлованя дїтий в школї.** На послїднім засїданю міскої ради здоровля подав оден з єї членів до відома драстичний факт, як одна учителька обсипала поцїлуями дитину хору на шкарлятину і тим причинила ся до розширеня сеї заразливої недуги. Длятого не від річи буде пригадати, що вже дня 15 вересня міский фізикат видав під адресою шкільних управ поученє, в котрім поручає заборонити цїлованє шкільної молодїжи, звичаю, практикованого особливо в женьских приватних наукових заведенях. Крім того треба пригадати обіжник міскої окружної ради шкільної з 14 лютого 1904 р., де читаємо: З огляду на випадок, сконстатований в однїй з міских шкіл, що одна ученица ходила до школи з підозрінним чираком на устах, котрий по лїкарскому дослїду був проявом тяжкої і поганої недуги,

---

Годї тут вичисляти всю ту зброю, яка знаходить ся в сїй церкві. Для характеристики треба хиба про то згадати, що в однїй із шафок, де за склом знаходять ся всілякі накритя голови, можна між иншими побачити також модель першої пруской „пікельгавби“ (подібної трохи до нашої жандармскої) Межи пушками і малими зелїзними моздірями, з котрих стріляно камінєм, знаходять ся також християньскі дзвони, забрані очевидно підчас нападів з якоїсь християньскої церкви.

Треба аж було заведеня конституциї в Туреччинї, щоби ся заказана церков зі своїм дивним змістом стала ся загально приступна. Небавком і тут богато змінить ся, бо єсть на мір зробити з церкви сьв. Ірини величавий музей турецкої армії, в котрім би все містило ся, що нинї де порозкидане і порозношене.

Вийшовши з церкви сьв. Ірини, виходимо другою брамою на вільну площу, де красує ся в ріжних красках величава Ахмедова криниця правдива перла орнаментики, жированої роботи і мозаїки. Кіоск збудований з найрідшого рода марморів зі стрункими стовпами по боках, має довкола вісїм водоймів, при котрих побожні Турки миють ся, як то їм наказує коран, їх сьвяте письмо. Як майже всї пророки в старинї, був і Магомед заразом законодателем, вождом і лїкарем для своїх народів, що не мали ще майже зовсїм нїякої культури. Длятого заказав він на горячім полудни пити вино і їсти товсті страви та наказав релїгійними постановами очищувати тїло по кілька разів на день. Найзвичайнїйше обрядове миттє тїла єсть перед їдженем. Тодї миє ся руки і рот. Основнїйше мусить відбувати ся миттє перед молитвою. Тодї миє ся руки аж по самі плеча, ноги аж по кістки, лице, рот і шию.

Кождий правовірний Турок мусить купати ся що пятницї. Ті, що так роблять, будуть могли колись, коли їх ангел Ізрафіл витягне за чуб до раю, напити ся в заплату за свою побожність із жерела Аль Кавзр, про котре стоїть написано, що хто раз з него напє ся, той вже нїколи не буде мати спраги.

Місяць Рамазан в Константинополи. — Гаґія Софія.

Ізнов вкрив ся Константинополь глубоким снїгом. Чудовий то образ, котрий годї забути — особливо по тамтім боцї той мерехкотячий, поблискуючий Стамбул. Всюди біло, все вкрило ся нїби грубими платками зі снїгу — біліє ся цїлий Золотий Ріг зі сотками щоглів на вітриловцях та з грубими коминами на воєнних кораблях і тисячами тих каїків (лодок), що від многих тисячів днів перший раз стоять на місци та не рушають ся, бо нї хто не має відваги такими лодочками, що виглядають мов лупинки з оріха, пускати ся серед такої заметелї на море... Але ось вже й буря минула а ясне сонїчко висунуло ся усьміхнене зпоза гористих хмар на малоазийскім боцї і мов би одним подувом розвіяло той зимовий образ.

Але всюди глухо і тихо як передтим, бо ми тепер в Рамазанї, в часї турецкого посту. — „Місяць Рамазан“ — каже закон — то місяць, в котрім в ночи з дня 27 Господь Бог спослав Магаметови коран для проводу людий і яко виразну науку того, що добре. Для того в місяци Рамазанї повинні тоті, що суть ще на земли, постити. Жадайте, чого вам Бог дозволив, їжте і пийте, але лиш в ночи, доти, аж при раннім сьвітлї можна розпізнати білу нитку від чорної. Відтак постіть аж до ночи. То суть Богом назначені границї, не підходіть до них за близько“. — Навіть купати ся в тім часї не вільно. Виїмку творять лиш дїти низше семи лїт, недужі, люди в дорозї і вояки на війнї; також каже пророк, що нїхто не повинен постом шкодити свому здоровлю анї не робити ся нездібним до якоїсь важної роботи.

Піст, котрий обходять на памятку втечі Магомета в пустиню, триває 30 днів і кінчить ся великим торжеством радости — Байрамом. Перша ніч посту уважає ся за найсьвятїйшу і найважнїйшу в цїлім місяци; єї називають „Лелет ель кадр“ — „ніч достоіньства“, а кождий правовірний магометанин скаже вам, що тої ночи стоять брами небес отвором і що Господь Бог вислухає тодї кожду щиру молитву. Тої ночи сходять також ангели з неба, щоби побожних поблагословити та принести їм всякого добра і щастя.

Піст Рамазан не обмежає ся лиш на страви і напитки; через цїлий той місяць не вільно навіть в день курити, ба дуже побожні Турки боять ся навіть поликати свою власну слину. Позаяк арабский рік не має тілько днів що наш а час одного місяця числить ся після обороту місяця, що Рамазан посуває ся з року на рік і припадає щораз то в иншій порі.

(Дальше буде).

що потягає за собою сумні наслідки часто на ціле житє, — поручає ся учительству, аби старало ся викорінювати відповідним способом звичай цілованя дітий між собою в школі і поза школою, а також звичай цілованя учителя й учительки по руках, щоб охоронити шкільну дітвору та особи учительского званя від зараженя сею дорогою.

— Засуджене спілки вломників. По шестидневній розправі против Душиньского і товаришів, котрі між иншими допустили ся крадежі в уряді податковім в Олеську і у пекаря Борера в Глинянах, закінчив ся в Кракові процес слідуючим вироком: Душиньского засуджено на 8 літ тяжкої вязниці, Лацного на 5 літ, Недельштехера на 5 літ, а Ліпянку на 1 рік тяжкої вязниці. Ґольдштайна увільнено. Крім того всіх засуджено на заплату відшкодованя, що у Душиньского і Лацного викликало веселість. По оголошеню вироку Душиньский подав руку Лацному, з котрим — як казав підчас розправи — зовсім не знав ся. Жінка Надельштехера розплакала ся так, що треба її було аж вивести із салї. Тоту шайку вломників викрили поправді Данило Качан і Петро Орлевич, стельмах з Романова. Качан розповів перед судом яко сьвідок, що на торговици у Львові підслухав як Ґольдштайн і Надельштехер розмавляли о якійсь крадежи. В розмові з Надельштехером видобув від него, що розходило ся о крадіж в Олеську і що доконали її Лацний з якимсь Росиянином. Качан розповів то Орлевичеви а той з поради адвоката і посла др. Левицкого дав знати львівскій поліциї. Коли судия спитав Качана, як розмавляли Ґольдштайн і Надельштехер і длячого він їх підслухував, відповів він, що розуміє трохи по жидівски і гадав, що они говорять о крадежи коний, бо і він сам був давнійше коноводом.

— З Равщини. До відомости членам і читальням „Просьвіти" подає ся, що льокаль для філії товариства „Просьвіта" в Раві рускій находить ся в хаті п. Михайла Солодухи, де канцелярия адвоката др. Волод. Шараневича. Там кождого понедїлка буде урядувати оден член філіяльного виділу від год. 12 до 2 в полудне, а то видавати членам книжочки, відбирати членьскі вкладки, принимати зголошеня нових членів, подавати поради в просьвітно-економічних справах і засягати ріжних інформаций. Тими самими справами будуть занимати ся: в Угнові п. Григорий Онишкевич кождої пятниці, а в Немирові о. Іван Кипріян кождого четверга.

— З Богородчан. Загальні збори філії „Просьвіти" в Богородчанах відбудуть ся дня 8 грудня с. р. о год. 11 в полудне в льокали читальні „Просьвіти". В проґраму входить від чит делеґата головного виділу товариства „Просьвіта" у Львові. Читальні „Просьвіти" з богородчаньского округа обовязані вислати по двох делеґатів на сі збори. Члени і читальні одержать на кінци зборів календарі на рік 1909.

— Нещасливі пригоди. Теодор Завалій, слуга проф. універс. дра Макаревича, замешкалий при ул. Францішканьскій ч. 9, напалив в печи камінним вуглем і заткав піч так скоро, що вчера знайдено его непритомного в помешканю і відставлено до шпиталю. — В Будневі, селї віддаленім о 11 кільом. від Тернополя, під час рубаня дубів, падаючий дуб привалив селянина Вартоломія Мазура і вбив его на місци.

Телеграми.

Відень 23 падолиста. Прибув тут король саский і був у Цїсаря на авдиенциї, на котрій зложив желаня з нагоди цїсарского ювилею.

Відень 23 падолиста. Межи нїмецкими а італіяньскими студентами прийшло до бійки на лїски і богато студентів зранено. Побито також педеля. Підчас бійки стрілив хтось кілька разів з револьвера. Кількох студентів зранено. Опісля виперто Італіянців з авлї. Поліция доконала богато арештовань і обсадила вступ до університету; відтак вступила до кавярні напротив університету і перевела ревізию студентів, котрі там знаходили ся, шукаючи оружия. В канцеляриї ректорату зложено знайдені штилети, револьвери і палиці.

Будапешт 21 падолиста. Президент мінїстрів бар. Бінерт явив ся в полудне в будинку парляментарнім і конферував з Векерлєм.

Будапешт 23 падолиста. На кінци нинїшного засїданя палати послів пос. Бозокі поставить інтерпеляцию з причини ріжниці межи текстом австрийским а угорским закона о анексиї Босни і Герцеґовини.

Білград 23 падолиста. Скарб золота сербского банку народного перевезено з Білграду до Ниша.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаімної помочи учительской в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с, опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова Чайка, Коза Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. столітя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповідання, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа **означають поспішні** поїзди; нічні поїзди означені **звіздкою (*)**. Нічна пора числить ся від 6 год. **вечером** до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·09, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, **11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·48,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від [15]/6 до [30]/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·40, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·08, 2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до [15]/9): **6·40.**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Оголошеня.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).